

LASTKAJ 14

Av: Kenny "Rille" Sörberg

Foto: Jimmy Wernström & Erlend Lånke Solbu

Ett punk-Sverige utan en svensksjungande Pjär Pettersson var såklart ohållbart i längden. Efter några år med ett engelsksjungande Skumdum var Lastkaj 14 följaktligen lika logiskt som efterlängtat. Efter x antal medlemsbyten har de blivit en tajt kvartett som sparkar stjärt live och håller trallpunkfanan hög och stolt vajande i vinden. Stryparn intervjuades via Messenger. Håll till godo!

Vi börjar väl med den givna frågan – vad fan var det som hände egentligen den där söndagen i juni 2015 i Finspång?

Stryparn: Det är ju egentligen ganska enkelt. Vi fick ett pm innan gig från en peppad person som tyckte att vi skulle komma förbi honom innan gig och ta en pilsner eller två på hans nybyggda altan. Självklart tyckte vi och efter lite gpsande hittade vi både hus och altan där vi bjöds på valfri dryck samt löfte om fet efterfest på altanen efter konserten. Seriösa som vi är dracks inte mer än en svagdricka var då detta var före konsert och vi ändå visste att det kommer mer tillfällen på altanen. Vi gjorde en sjuhelvetes spelning och alla hade nog den där lilla altanefterfesten som morot för vi kickade verkligen röv den kvällen. När allt var packat och vi kände oss redo för party började vi leta efter personen som vi kan kalla Johan för enkelhetens skull. Det visade sig att Johan hade överpeppat och blivit lite för förfriskad och blivit hemskickad direkt efter show alternativt under show. Rykten sa att Johan troligen inte minns en sekund av spelningen. Besvikna men inte knäckta drog vi till hotellet där Dr Dille mfl. kom över ett parti jävligt utgångna cider som dracks med glädje och natten blev altanen till trots en succé. Dagen efter kände jag (Stryparn) ändå en liten sorg över att Johan aldrig fick den där efterfesten som han lovat på sin nybyggda altan så jag bad arrangören att ringa honom och fråga om erbjudandet stod kvar men att vi kanske kunde ta det på söndag dag istället. Sagt och gjort. Johan svarade och jag sa - Gör grillen redo och vi hoppas att ölen fortfarande är kalla. Vi handlar maten och sköter grillen så får du stå för altan och pils...Resultatet har vi alla sett.

Ps. Du har ju varit med om hur vi rövat bort alkoholiserade flygkaptener med limousine så detta var ju egentligen en ganska banal historia.

Haha, ja, vi får kanske anledning att återkomma till flygkaptenen i Borlänge senare, men som sagt - resultatet av händelsen i Finspång är klassisk nutidshistoria. 140 000 visningar på YouTube och massvis med hyllningar av er akustiska version av "Våra dar". Kände ni där och då att den kunde få sånt genomslag?

Vad jag än säger här kommer ju folk och få att tro jag ljuger men sanningen är att vi knappt visste att det filmades. Allt vi

gjorde på den videon var 100% på känsla och kärlek. Jag tänker att det kanske är just det som gör den så fin. Årlig bakfylla/fylla på en söndag där bakslag (för Johan) på en femöring vänds till något fantastiskt är väl nåt som alla önska skulle hända när man vaknar med ångest och elände och tänker att man just sabbat det enda fyllekortet man hade det kvartalet (Johans fru och barn var borta på lördagen men hemma på söndagen). Jag tror faktiskt att hela familjen var nöjda med underhållningen men som jag sa innan så var detta bara ett infall från några glada dårar som får en akustisk gitarr i hand och har ett dragspel rätt långt upp i turnépackningen samt några öl innanför söndagsvästen.

... och nej det blir ingen akustisk version på Våra dar! I studio alltså...Vi har redan gjort den perfekta!

Jo, många skriver ju i kommentarsfältet saker som "jag vill fira midsommar med er" och betonar en galet autentisk känsla och kärlek till musik (förvisso i det här fallet er egen). Bland allt beröm i kommentarsfältet är ändå min personliga favorit när villaägaren som vi kan fortsätta kalla Johan – och som filmat klippet (antar jag) – själv berättar att du artigt frågat hans fru ifall det var OK att du gick omkring i kalsingar på altanen.

Jag skulle vilja säga att jag är en hyffsat hövlig person med förståelse för folks dubier kring ett gäng risiga och halvträsiga personer som just intagit deras nya altan med öl på en söndag. Det var ju tur att hon sa ja för annars hade vi ju varit rökta. Jag menar vad skulle vi gjort av allt kött och korv som vi köpt innan.